

Til *undervisningsministeren* (6/7 79) af:

Børge Møller (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at hun overvejer at søge de pligtige ugentlige timetal for lærere i folkeskolen nedsat med 1 time eller mere, og hvad skønner ministeren, en sådan timereduktion vil komme til at koste?«

(Spm. nr. 1167).

Begrundelse.

Mange små forretningsfolk må arbejde 50-60 timer pr. uge og i mange tilfælde uden mulighed for ferie. Stort set alle de beskæftigede i den produktive sektor må arbejde 40 timer pr. uge og kun have halv så lang ferie som lærerne. Derfor undrer det naturligvis spørgeren, at ministeriet nu arbejder med planer om at nedsætte timetallet for en gruppe, som stilles langt bedre.

Besvarelse (20/7 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Først må jeg fastslå, at det pligtige årlige undervisningstimetal for folkeskolens lærere (1.080, svarende til 27 timer pr. uge i 40 uger) er fastsat under hensyntagen til, at det påhviler tjenestemænd i folkeskolen - ud over at tilrettelægge og forberede undervisningen m.v. - at varetage en række opgaver uden direkte forbindelse med undervisningen.

Udgangspunktet ved fastsættelsen af folkeskolelærernes undervisningstimetal har således været, at det i princippet skulle svare til den nettoårsnorm på f.t. 1.856 timer, der gælder på arbejdsmarkedet i øvrigt.

Jeg skal derefter oplyse, at det må bero på en misforståelse, at jeg overvejer at søge folkeskolelærernes pligtige ugentlige timetal nedsat.

Denne misforståelse kan muligvis hænge sammen med, at der er nedsat en arbejdsgruppe, der beskæftiger sig med spørgsmålet om, hvorvidt der bør foretages en omlægning af lærernes tjenestetid. Arbejdsgruppen skal beskrive folkeskolelærernes faktiske arbejdsopgaver og de varigt ændrede forudsætninger for lærernes virksomhed og skal herefter bl.a. overveje, om der kan gives mulighed for en større smidighed og variation i grundlaget for opfyldelse af den enkelte lærers årlige arbejdstidsnorm.

Til *justitsministeren* (6/7 79) af:

Karen Dahlerup Andersen (S):

»Hvilke foranstaltninger vil ministeren iværksætte for at sikre ofre for forbrydelser fuld anonymitet?«

(Spm. nr. 1168).

Begrundelse.

I forbindelse med en voldtægtsforbrydelse over for en ung pige på 17 år viste pressen forbryderne det hensyn at undlade at nævne deres navne.

Derimod offentliggjorde en del af dagspressen ofrets fornavn, hendes sjældne efternavn, fulde adresse samt moderens fulde navn og stilling.

I sammenhæng med netop en voldtægtsforbrydelse er det til så ubodelig skade for en ung pige, at hendes navn bekendtgøres, at det nu må sikres, at pressen udviser en etisk holdning.

Besvarelse (17/7 79):

Justitsministeren (Natalie Lind):

I straffesager kan retten efter retsplejelovens § 29, stk. 4, nr. 1, beslutte, at retsmøder skal holdes for lukkede døre, bl.a. når særegne omstændigheder giver grund til at antage, at offentlig forhandling ville tilføje nogen en uforholdsmæssig krænkelser. Offentlig gengivelse af, hvad der forhandles i retsmøder, der holdes for lukkede døre, er forbudt, jfr. lovens § 31, stk. 2, 1. pkt.

Efter retsplejelovens § 31, stk. 3, kan retten ved kendelse helt eller delvis forbyde offentlig gengivelse af, hvad der i straffesager forhandles i offentligt retsmøde, bl.a. når der er grund til at antage, at sådan gengivelse vil tilføje nogen en uforholdsmæssig krænkelser. Retten kan endvidere forbyde offentlig gengivelse af navn, stilling eller bopæl for sigtede (tiltalte) eller andre under sagen nævnte personer, såfremt der fremsættes begæring herom og ingen offentlig interesse findes at tale derimod.

Bestemmelsen om navnereferatforbud, der er indsat i loven ved lov nr. 243 af 8. juni 1978 om ændring af retsplejeloven m.v., svarer til et forslag i betænkning nr. 622/1971 om efterforskning i straffesager. Det hedder heri side 38: